

A kétszeres megváltásunk

Ésaiás 53:3-5.

Megvetették és visszautasították: fájdalmak embere és a szenvedés ismerője volt. Mi eltakartuk előle arcunkat; megvetettük, semmire sem becsültük Őt. Pedig a szenvedéseinket viselte, és a sérüléseinket hordozta el, és mi azt hittük, hogy Isten ostorozza, veri és kínozza Őt! Pedig a mi bűneinkért kapott Ő sebeket, a mi vétkeinkért ütlegelték, a mi békességünk árát fizette Ő meg, és az Ő sebei nekünk szereztek gyógyulást.

Az Ésaiás 53 adja a kulcsot mind a **szellemi**, mind a **fizikai megváltásunkhoz**. A negyedik vers így hangzik a héber szerint: „**Pedig a mi betegségeinket viselte Ő, és a mi fájdalmainkat hordozta.**”

A KING JAMES-féle fordításban az 53:10 így szól: „**Mert az Úrnak tetszett, hogy Őt megsebezze, SZENVEDÉSNEK tette ki Őt...**” A ’szenvedés’ itt megint ’betegség’-et jelent. A héber szó szerint azt mondja: „**Isten betegé tette Őt.**”

A Máté 8:17 így hangzik KJV szerint: „**Hogy beteljesedjék, amit Ésaiás próféta mondott, mikor így szól: Pedig gyengeségeinket Ő elvette, és betegségeinket elhordozta.**”

Máté itt az Ésaiás 53:4-et idézi. Ezért a megfelelő fordítás ez volna: „**Pedig betegségeinket Ő viselte, és fájdalmainkat elhordozta**”, ahelyett, ahogyan Máté mondja a KJV szerint: „**gyengeségeinket Ő elvette, és betegségeinket elhordozta.**”

Dr. Robert Young, aki a héber nyelv elismert tudósa, és szerzője a *YOUNG'S ANALYTICAL CONCORDANCE to the Bible*-nek, így fordítja ezt a szakaszt a *YOUNG'S LITERAL TRANSLATION of the Bible*-ban: „**Megvetették, elhagyták Őt, a fájdalmak emberét, aki megismerte a szenvedést. Olyan volt Ő, akinek az arcát letakarják, akit megvetnek, akivel nem számolnak. De a betegségeinket Ő vette el, fájdalmainkat Ő hordozta el, és mi – mi azt hittük, Isten sújtja Őt, bünteti és verte meg. Ő a mi törvényszegésünkért kapott sebeket, a mi igaztalanságunkért törték össze, a mi békességünk árát fizette meg Ő, és az Ő romlása lett a mi gyógyulásunk. Mindannyian, mint juhok eltévedtünk, ki-ki a maga feje után ment, Jahve pedig mindannyiunk büntetését rá helyezte. [...] Tetszett Jahvének, hogy összetörje Őt, Ő tette Őt beteggé. [...] A törvényszegők közé számláltatott, Ő, aki sokak bűnét hordozta el, és a törvényszegőknek lett közbenjárója.**” (Ésa. 53:3-6. 10. 12.)

A Biblia Isaac LEESER-féle – az ortodox zsidók számára engedélyezett – fordításban ezt olvassuk: „**Megvetették és messze elkerülték: fájdalmak embere és a betegség jó ismerője... De Ő csak a mi betegségeinket viselte, és a mi fájdalmainkat hordozta el... Az Ő összetörése által adatott nekünk a gyógyulás... De tetszett az Úrnak, hogy betegség által törje Őt össze...**” (Ésa. 53:4-5. 10.)

A ROTHERHAM-féle *The Emphasized Bible* szövegében ez áll: „**Jahve sújtotta Őt betegséggel.**”

Minden gyülekezet hiszi az Ésaiás 53:6-nak azt a részét, amelyik azt mondja: „**az Úr mindnyájunk vétkeit Őreá veté.**” Miért nem képesek hát elhinni a megváltás művének további elemeit, amit az 53:4-ben látunk: „**betegségeinket Ő viselte, fájdalmainkat hordozá**”?

Ha hinni tudom azt, hogy Isten az én vétkeimet Jézusra helyezte – és így szerzett üdvösséget nekem, hogy az én bűneimet Őreá helyezte – akkor azt is el kell hinnem, ugyanez a fejezet mondja ugyanis, hogy Isten a betegségeimet és a gyengeségeimet is Jézusra helyezte. Tehát képes vagyok hinni a gyógyulásomban.

Az egyik alkalmam során egy asszony előre hozta a lányát imádságra. A lány súlyos műtét előtt állt. Specialistát hívtak Chicagóból Oklahomába, hogy elvégezze a műtétet, körülbelül 6000 dollárért. Az édesanyja állta volna a költségeket, így rávette a lányát, hogy eljőjön imáért.

Nem mindenki kész arra, hogy imádkozz érte. Ha csak úgy megteszed, még távolabb taszítod ezzel Istentől. Esélyt kell adnunk az embereknek arra, hogy hallják tanítani Isten Igéjét, még mielőtt imádkoznánk értük. Utána hit által képesek lesznek elfogadni Isten erejét.

Miután az édesanya (aki vég nélkül beszélt) befejezte a mondanivalóját a lány tervezett operációjáról, azt mondtam:

- Ülünk le, nézzük meg, mit mond a Biblia a gyógyulásról.
- De én sietek! – vágta rá a mama. – Haza akarom őt vinni, hogy ideérjek az esti alkalomra. 240 mérföldet kell még vezetnem!
- Ha ilyen sietős, akkor úgy megy el innen, hogy nem imádkoztam érte.

Az anya vonakodva bár, de engedett:

- Tíz percet maradhatunk.

Ahányszor csak kérdeztem volna a lánytól valamit, az anyja válaszolt. És közben sürgetett is:

- Sietnünk kell, imádkozzon érte!

Nyíltan kérdeztem hát a fiatalasszonytól:

- Hisz, a szent gyógyulásban?
- Hát, hogy őszinte legyek, nem.
- Abban a pillanatban tudtam, ahogy bejött az ajtón, mintha csak mondta volna. Ez az, amiért most nem imádkoznék önért.

Isten Szelleme megjelentette nekem, hogy ez a fiatal nő nem hisz a szent gyógyulásban, és igazában nem akarja, hogy imádkozzanak érte. Soha nem tanították erről.

Képes volnál-e egy elveszettet üdvösségre vezetni úgy, hogy nem hisz az üdvösségben vagy Jézusban? Imádkozhatnál-e valakivel, hogy fogadja el a Szent Szellem keresztséget úgy, hogy nem hisz benne?

Biztosan nem. Hogyan imádkozhatsz hát olyasvalakinek a gyógyulásáért, aki még csak nem is hisz a gyógyulásban?

Mondhatná valaki: „Isten így is meggyógyít egyeseket, csak hogy nyilvánvalóvá tegye: van gyógyulás. Miért nem üdvözít hát néhányakat, hogy az üdvösségről is nyilvánvaló legyen, hogy van? Miért nem tölt be akkor némelyeket Szent Szellemmel, hogy világossá tegye, a keresztség valóságos?” Isten nem így működik.

Isten a hit alapelvén működik. Ő az Igéjét adja neked, hogy hited legyen. Elvárja, hogy az Ige alapján járulj elé, és hogy hidd! Aztán megtiszteli azt az Igét. Ha nem hiszed, vagy nem cselekszel az Ige alapján, ha nem tiszteled meg az Igét, akkor az Úr sem tud tisztelettel illetni semmit sem az életedben.

A lánynak még volt mondanivalója:

- Őszinte leszek: Csakis azért jöttem ide, mert édesanyám azt akarta, hogy eljöjjek. 6000 dollárt kölcsönöz nekünk, és ha valaki kölcsönöz az embernek, akkor nem mondhat egyszerűen nemet neki. Gondoltam, a kedvében járok és eljövök, mindegy, hogy történik-e valami, vagy sem.

(Istentől semmit sem kapsz úgy, hogy a mások kedvében jársz. A mennyországba sem juthatsz édesanyád szoknyájába kapaszkodva. A gyógyulásodat sem kaphatod meg úgy, hogy anyád szoknyájába kapaszkodsz.)

Megkérdeztem tőle:

- Ha a Biblia azt mondaná, hogy Isten a betegségeidet és a gyengeségeidet Jézusra helyezte, akkor tiéd lenne a gyógyulás?
- Igen, biztosan.
- Hát akkor – van ott az asztalon egy Biblia. Hozza ide, kérem, és nyissa ki a Máté 8:17-nél.

Kinyitotta, és elkezdte olvasni: „*Hogy beteljesedjék, amit Ésaiás próféta mondott, így szólván: Pedig betegségeinket Ő viselte, és fájdalmainkat hordozá.*”

- Figyelje meg – mondtam -, hogy a széljegyzet az Ésaías 53:4-re hivatkozik. Máté tehát Ésaiaást idézi itt.

Odalapozott hát Ésaiaához és elolvasta. A Bibliába mélyedt egy időre, és hagytam hogy az Ige beívódjon. Nem szólt semmit. Én nem sűrgettem. Az arca eltűnt a Biblia mögött. Amikor felemelte a fejét, könnyektől csillogott a szeme.

Végül megszólalt:

- Hagin testvér, kérem tegye most a kezét a fejemre, és imádkozzon. Meg fogok gyógyulni. Nem kell pénzt kölcsönöznünk anyámtól. Nem kell, hogy megoperáljanak. Igen, a gyógyulás az enyém.

Aztán még hozzátette:

- Biztos vagyok benne, hogy a pásztorom nem ismeri ezt az igazságot, mert ő olyan becsületes, biztosan prédikálná, ha ismerné.
- Biztosan tanítana róla – feleltem.

A fejére tettem a kezemet és imádkoztam. Csodálatosan meggyógyult, nem kellett műtétre mennie. A gyógyulása nem természetfeletti megnyilvánulás által jött valóságba. Nem volt semmilyen különleges vezetésem vagy különleges kenetem. Egyszerűen Isten Igéje alapján cselekedtem, hit által. **Isten Igéje működik.**

Rá egy évre az ő városuk teljesevangéliumi gyülekezetében prédikáltam.

Az egyik este valaki egy tolókosiban ülő férfit kísért be az alkalomra. Miután rátettük a kezünket és imádkoztunk, felkelt a tolószékből, és járt! Én ültem bele, ő meg nagy vígan tologatott engem fel-alá.

Másnap este a gyülekezet pásztorja bemutatott egy disztingvált úriembert, aki az emelvényen ült. Annak a gyülekezetnek a pásztorja volt, ahová a fent említett fiatalasszony járt.

Ő mesélte nekem:

- A tolószékes férfi, aki tegnap este itt volt és meggyógyult, az én gyülekezetembe jár. Építettünk neki egy külön feljárót, hogy bejárhasson a gyülekezetbe, nem is hagyna ki egyetlen alkalmat se. Ma reggel bementem a városba, és ahogy leparkoltam, megláttam őt menni az utcán. Majd' elájultam. Évekig közlekedett itt a tolókosiján. Kiugrottam a kocsiból, és odaszaladtam hozzá, hogy megtudjam, mi történt. „Tegnap este a teljesevangéliumi gyülekezetben voltam, és ott volt egy prédikátor, aki a betegekért imádkozott. Isten meggyógyított” – mondta. Én pedig azért jöttem ide ma este, hogy kifejezzem a nagybecsülésemet a pásztornak, a gyülekezetnek és önnek, amiért úgy ragaszkodnak az igazsághoz, ahogy én még nem láttam. Mindent szeretnék megköszönni: ennek az embernek a gyógyulását, és azt, hogy megismerhettem Isten munkáját.

Azon az estén az „Üdvösségről és a gyógyulásról, mint kettős gondoskodásról” prédikáltam. Az alkalom végén ez a pásztor megállított:

- Kölcsönadná nekem a jegyzeteit? Ugyanerről szeretnék prédikálni jövő vasárnap, mert a gyülekezetem tudni akarja, mi történt. És miután prédikáltam, megkérek minden beteget, hogy jöjjenek előre, és Jézus nevében rájuk teszem a kezemet ugyanúgy, ahogy ön tette.

Mindez annak az eredménye, hogy a fiatalasszony meghallotta és elfogadta azt a tényt, hogy a gyógyulás megilleti őt. A gyógyulás téged is megillet: **„Pedig betegségeinket Ő viselte, és fájdalmainkat Ő hordozá...”**

Isten Jézusra helyezte a betegségeinket és a fájdalmainkat, és Ő viselte el azokat. Ez azt jelenti, hogy azok a betegségek és fájdalmak, amiktől esetleg szenvedsz, Jézusra lettek helyezve. A valóságban Ő viselte ezeket ugyanúgy, ahogyan a bűneidet is Ő viselte. **„És Ő megsebesített bűneinkért, megrontatott a mi vétkeinkért, békességünknek büntetése rajta van, és az Ő sebeivel gyógyulánk meg.”**

Hisszük, hogy Isten Jézusra helyezte a bűneinket, ezért nekünk nem kell viselnünk azokat. De Ésaiás könyvének ez a szakasza azt is mondja, hogy Isten a betegségeinket is Jézusra helyezte. Így mondhatjuk:

„Isten Jézusra helyezte a betegségeimet, megsebesítette Őt az én betegségekkel. Az Ige kijelenti: „Mert azt, aki bűnt nem ismert, bűnné tette értünk, hogy mi Isten igazsága legyünk Őbenne.”” (2 Kor. 5:21)

Isten nemcsak bűnné tette értünk Jézust, aki bűnt nem ismert, hanem az Ésaiás 53:10 szószerinti héber szövege szerint: **Jézust, aki nem ismert betegséget, beteggé tette. Beteggé tette Őt a te betegségekkel, hogy te tökéletesen éppé lehess a Krisztusban!**

Láttuk tehát az igéket az Ésaiás 53-ban és a Máté 8-ban, amelyek a betegség problémájával foglalkoznak, amivel a világ szembesül. Ha nem arról szólnak, akkor hogyan prédikálhatunk üdvösséget az Ésaiás 53-ból? Mi jogunk lenne azt mondani, hogy az első rész minket illet, de a másik már nem? Krisztus biztosította számunkra a megváltást a bűn és a betegség alól, amikor megszerezte nekünk a kétszeres megváltást a Kálvárián.